

Ὁ Δυκᾶς ἐστράφη πρὸς τὸν ταγματάρχην.

— Μὴ ἐπιμένετε πλέον, εἶπεν αὐτῷ ὕψων τοὺς ὄμους· οὐδὲν θὰ ἐπιτύχετε παρ' αὐτοῦ.

— Ἀλλὰ, εἶπεν ὁ Βερδιέ μειδιῶν, βλέπετε ὅτι ἐγὼ δὲν ἐπιμένω καθόλου.

Καὶ ἀπεμκρύνθη μετὰ τοῦ νέου Πίττ, ὅστις δεικνύων μακρόθεν τὸν βοηθὸν τοῦ κηπουροῦ κεκυφότα πρὸς τὸ ἔδαφος, ἔλεγε μεθ' ὑψίστης περφρονήσεως :

— Καὶ ὅμως εἶνε καὶ αὐτοὶ ἐκλογικὴ ὕλη, εἶνε σὰρξ διὰ τοὺς ὑπουργούς, ὅπως οἱ στρατιῶται σὰς εἶνε σὰρξ διὰ τὰ τηλεβόλα. Τὴν χρησιμοποιοῦσιν ἄλλὰ τὴν περφρονοῦσιν.

— Μὲ συγχωρεῖτε, εἶπεν ὁ ταγματάρχης αὐστηρῶς. Ἐγὼ πάντοτε ἐσεβάσθην καὶ ἡγάπησα τοὺς στρατιώτας μου. Μόνον τοὺς ραδιοῦργους περφρονῶ.

Ὁ Δυκᾶς ἐνδομύχως ἔλεγεν ὅτι τίποτε δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γείνη μὲ τειοῦτον ἄνδρα, τόσον ὀλίγον Παρισινόν, τόσον κακῶς ἐννοοῦντα τὴν ἀστείότητα. Καὶ ἐν τοσοῦτῳ οἱ στρατιῶται δὲν κατέκτων τόσον εὐκόλως τὰς ἐπωμίδας τοῦ στρατηγοῦ ὅπως οἱ ἐκλογεῖς δὲν κατέκτων τὰ ὑπουργικὰ χαρτοφυλάκια. Εἶχε κομμάτι πόζα ὁ ταγματάρχης !

Ὁ Βερδιέ, ὃν ἡ παρβολὴ ἐκείνη μεταξὺ τῶν παλαιῶν του συντρόφων καὶ τῆς ἀγέλης τῆς ἐξωθουμένης εἰς τὴν ψηφοφορίαν εἶχε ψυχράνει, ἔμελλε νὰ ἀφήσῃ τὸν Δυκᾶν, ὅτε εἰδὸς τι βόμβου ὑποκώφου, θόρυβος ἀνθρωπίνων φωνῶν προερχόμενος ἐκ τῆς ὁδοῦ διὰ τῆς θύρας τοῦ κήπου ἐφείλκυσε τὴν προσοχήν του.

— Τί συμβαίνει τάχα ; ἠρώτησεν.

— Ἄς ὑπάγωμεν νὰ ἴδωμεν, ταγματάρχα, εἶπεν ὁ Αἰμίλιος.

Ὅλίγα βήματα μακρὰν τὰς θύρας εἶχε σχηματισθῇ ὄμιλος ἀνθρώπων, ὧν οἱ πλεῖστοι ἐλάλουν μεγαλοφώνως, ἐν τῷ μέσῳ δὲ αὐτῶν, ὑπερβαίνων πάντας κατὰ τὸ ὕψος μιὰς κεφαλῆς, συνεταράσσετο μετὰ θυμοῦ ὑψηλὸς τις ἀνὴρ, ὃν ὁ Βερδιέ ἀνεγνώρισεν. Ἦτο ὁ Φουρνερέλ.

Ἰδὼν τὸν πρῶν ταγματάρχην του, κατηνύθη πρὸς αὐτόν καὶ τὸν ἠρώτησεν ἂν ἐσχόπευε νὰ ὑπάργῃ ὅπως ἴδῃ τὸν Μαρσιακοῦ εἰς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ Μελέν.

Τὸν Μαρσιακοῦ ; ... Τὸ ὄνομα αὐτὸ οὐδεμίαν ἐξήγειρεν ἀνάμνησιν εἰς τὸν Βερδιέ. Τὸν Μαρσιακοῦ ; ... Δὲν ἐγνώριζε τίνα καλούμενον Μαρσιακοῦ ...

— Ἄ, ναί !.. ἀλήθεια.. εἶπεν ὁ Φουρνερέλ. Νὰ μὲ συμπαθήσετε, κύριε ταγματάρχα, ἐνόμιζα ὅτι εἰξεύρετε...

Καὶ διηγῆθῃ αὐτῷ τότε τὴν συμπλοκὴν τῆς προτεραιᾶς τὴν συμβάσκειν ἐκεῖ πλησίον, εἰς Δαμμααρί, τὸν τραυματισμὸν τοῦ στρατιώτου καὶ τοῦ Τιβολιέ· ὁ Μαρσιακοῦ ἦτο ὁ νέος στρατιώτης.

Ὁ Φουρνερέλ ἦτο βέβαιος ὅτι ὁ ἀτυχὴς νέος πολὺ θὰ ἠὲ χαριστεῖτο ἂν ὁ ταγματάρχης μετέβαινε νὰ τὸν ἴδῃ.

— Βέβαια θὰ ὑπάγω. Ἀκοῦς ἐκεῖ !.. Ἀλλὰ πῶς ἕως τώρα δὲν μοῦ εἶπον τίποτε ;..

Ὁ Βερδιέ ἀνοίξας τὴν κιγκλιδωτὴν θύραν, εὗρίσκετο ἡδὴ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἡμίλου τῶν ἐκεῖ συνηγμένων, ὧν οἱ πλεῖστοι τὸν ἐχαιρέτιζον. Ὁ χρότατος παρετῆρει τὸν Δυκᾶν, ἀγνοοῦντα εἰσέτι τὸ συμβάν.

— Ἐρχομαι ἀπὸ τὸ Μελέν, εἶπεν ὁ Φουρνερέλ. Δὲν γίνεται ἄλλος λόγος παρὰ δι' αὐτό.

Αἱ ὑπερβολαὶ τῶν φλυάρων παρίστανον μάλιστ' ὡς σοβαρὰν στάσιν τὴν χυδαίαν ἐκείνην σύγκρουσιν, τὴν πυγμαχίαν, ἣν ἡγνοοῦν οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς κυρίας Ἐρβλαὶ κατεικοῦντες εἰς ὀλίγων λεπτῶν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς μεγάλης πλατείας τοῦ Δαμμααρί. Διηγούντο ὅτι ὁ Γκαρούς, εἶχεν ὀπλίσει τοὺς λιθοτόμους καὶ ὅτι ὁ στρατὸς προσκλήθεις ἐν τάχει ἔθεσεν ἐφ' ὅπλου λόγην καὶ ἐπετέθη...

— Καὶ ἐγὼ ἀπήντησα, εἶπεν ὁ Φουρνερέλ, ὅτι τίποτε ἀπ' ὅλα αὐτὰ δὲν ἦτο ἀληθές. Οἱ λιθοτόμοι ἀπεναντίας ψηφίζουν ὑπὲρ ἡμῶν, ταγματάρχα μου, καὶ ἂν ὁ Μαρσιακοῦ ἐπληγῶθῃ, δὲν πταίω ἐγὼ, ποῦ νὰ πάρῃ ὁ διάβολος !..

Ὁ Βερδιέ παρετῆρησε τότε ὅτι ὁ πρῶν λοχίας ἔφερε περὶ τὸν τράχηλον χονδρὸν μανδύλιον περιστραμμένον ἀποκρύπτον κἄτι, ὥσει ἐπίδεσμον πληγῆς.

— Ἐπληγῶθῃς καὶ σύ, τὸν ἠρώτησεν.

— Δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ γίνεταί λόγος, κύριε ταγματάρχα. Μία γρατσουνιά εἶνε !.. Αὐτὰ εἶνε χάδια, ἐμπρὸς εἰς τὰς σφαίρας τῆς Σιβαστουπόλεως.

(Ἐπεται συνέχεια).

(Κατ' αὐτὰς, ἤτοι τὴν 18 ὁκτωβρίου 1888, συμπληροῦνται πέντε καὶ εἴκοσι ἔτη ἀπὸ τῆς εἰς Ἑλλάδα ἀφίξεως τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. Σχετικῶς πρὸς τὸ ἐπίσημον τοῦτο ἱστορικὸν γεγονός δημοσιεύομεν κατωτέρω τὰ κατὰ τὴν ὑποδοχὴν εἰλημμένα ἐκ τῆς τότε ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένης ἐφημερίδος Ἐθνοφυλάκος).

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΦΙΞΙΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

18 Ὀκτωβρίου 1863.

Ζήτω ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Γεώργιος Α'.

Μὲ τὴν αἰσθηματικὴν καὶ πάνδημον ταύτην ἀνευφημίαν, ἥτις ἀπὸ μυριάδων στομάτων ἐνθουσιωδῶς ἐξερχομένη πληροῖ ἀπὸ τῆς χθὲς τὸν ἐλληνικὸν ὀρίζοντα, ἀρχόμεθα καὶ ἡμεῖς τῆς

σκιαγραφήσεως τῆς ὄντως ἀπεριγράπτου ὑποδοχῆς, τῆς ὁποίας ἤξιώθη ὁ προσφιλὴς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμὼν Γεώργιος ὁ ἀπὸ τῆς χθὲς εὐρισκόμενος εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

— Τὴν τετάρτην μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥραν τῆς χθὲς, πρὶν ἀνατεῖλῃ ἡ ῥοδοδάκτυλος ἠώς, ἡγγέλθη διὰ τριῶν κανονοβολισμῶν, ὅτι ὁ συνοδεύων τὸν βασιλέα τῶν Ἑλλήνων στολίσκος εἶχε φθάσει ἐκτὸς τοῦ λιμένος τοῦ Πειραιῶς. Ἡ ἀγγελία αὕτη κατηλέκτρισε τὸν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ πανταχόθεν τῆς Ἀνατολῆς συσσωρευθέντα λαόν, ὅστις εἶχε προπαρσκευάσει πάντα τὰ τῆς ὑποδοχῆς, καὶ ἐδῶ μὲν συνήρχετο ἡ ἐθνοφυλακή, ἐκεῖ προητοιμάζοντο στρατιῶται, ἀλλαχοῦ δὲ συνήρχοντο πολῖται, πάσης τάξεως καὶ πάσης ἡλικίας χαίροντες καὶ ἀγαλλόμενοι ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τῆς χαρμωσύνου ταύτης ἡμέρας.

Τὴν ἐβδόμην π. μ. ἐπέβη ἐπὶ τοῦ ἀτμοδρόμονος ἡ εἰς προὔπαντησιν τῆς Α. Μ. πεμφθεῖσα πενταμελής ἐπιτροπὴ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως καὶ ὑπέβαλε τὸ περὶ τῆς ὁρκωμοσίας καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ βασιλέως γνωστὸν ψήφισμα. Τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην ἐδέξατο ἡ Α. Μ. καὶ συμπροεγευμάτισε μετ' αὐτῆς. Μετὰ τὸ πρόγευμα, καθ' ὃ ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης κ. Α. Παπαδιαμαντόπουλος ἀπήγγειλε γερμανιστὶ κατὰλληλῃ προσηφώνησιν πρὸς τὸν βασιλέα Γεώργιον, ἐπέβη ἐπὶ τοῦ ἀτμοδρόμονος ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνησις ἣτις προσεφώνησεν αὐτῷ διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ Ἡ Α. Μ. ἔδωκε τῇ Κυβερνήσει πολλὰ ἀντίτυπα τῆς κατωτέρω δημοσιευομένης ἐξιολογητάτης καὶ ὄντως πατρικωτάτης προκηρύξεώς της πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν.

— Τὴν δεκάτην περίπου ὥραν ὁ ἀτμοδρόμων κατέπλεεν ἐν τῷ λιμένι Πειραιῶς· τὴν εἰσόδον αὐτοῦ ἑχαίρετῃσαν ἅπαντα τὰ ἐν τῷ λιμένι διαμένοντα πλοῖα δι' 101 κανονοβολισμοῦ ἐναρξέμενης τῆς ἀγγλικῆς ναυαρχίδος· ὁ ἀτμοδρόμων ἀντεχαίρετῃσεν ἐκάστην τῶν ἀναπειτανομένων ξένων σημαίων. Οἱ ναῦται ἀπὸ τῶν κεραίων καὶ ὁ συνωθούμενος λαὸς ἀπὸ τῶν περαλίων τοῦ λιμένος ἐξητῶκραύγουν ἐνθουσιῶδως. Ἦτο ἀληθῶς μαγευτικώτατον καὶ συγκινητικώτατον τὸ θέαμα τοῦτο, ὅπερ ἀδύνατον νὰ περιγράψῃ καὶ ὁ γραφικώτερος κάλαμος.

Ἐν τῷ μέσῳ τῶν νεφελῶν τοῦ καπνοῦ ἐπήδησεν ἐκ τῆς βασιλικῆς λίμβου ἐπὶ τὴν ὑπὸ τοῦ κρότου τῶν τηλεβόλων σαλευσμένην ἀποβάθραν εὐζωνος καὶ συγκεκριμένου ὁ βασιλεὺς Γεώργιος, φέρων στολὴν ἀντισυνταγματάρχου τῆς ἐθνοφυλακῆς. Ἡ ἐμφάνισις τῆς Α. Μ. κατενθουσίασε τὸ περὶ τὴν προκυμαίαν συνθλιβόμενον ἄπειρον πλῆθος λαοῦ καὶ ζωηραὶ ἀνευφημαί· ἐπηύξησαν τὴν μετὰ φαιδρότητος μεριγμένην συγκίνησιν τοῦ βασιλέως. Ἐν τῇ ἀποβά-

θρᾳ ὑπεδέχθησαν τὴν Α. Μ. πολλοὶ πληρεξούσιοι, οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἐπαναστάσεως Κανάρης καὶ Βούλγαρης καὶ ὁ πρόεδρος τῆς συνελεύσεως κ. Μωραΐτινης, ὅστις ἀπήγγειλε καὶ συντομωτάτην προσλαλίαν. Ὁ βασιλεὺς εὐχαριστήσας ἐγκαρδίως ἅπαντας τοὺς αὐτόθι συνωθούμενους καὶ δούς τὴν δεξιάν εἰς τοὺς τρεῖς τελευταίους ἀνέβη ἐπὶ τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου Πειραιῶς παρεσκευασμένον λαμπρὸν καὶ ἐριουχόστρωτον ὀκρίβαντα, ὃ δὲ δήμαρχος κ. Α. Ράλλης προϊστάμενος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἀπήγγειλε σύντομον μὲν ἀλλ' ἀξιόλογον προσλαλίαν. Ἀκολούθως εὐχαριστήσας τὸν κ. δήμαρχον καὶ πάντας τοὺς παρεστώτας ὁ βασιλεὺς εἰσῆλθεν ἐν τῷ μέσῳ ζωηροτάτων ἀνευφημιῶν εἰς τὴν ἄμαξαν, ἔχων ἐξ ἀριστερῶν μὲν τὸν πρόεδρον τῆς συνελεύσεως κ. Μωραΐτινην, ἀπέναντι δὲ τὸν κ. Ροῦφον καὶ τὸν ἕτερον τῶν θανῶν ἀξιωματικῶν, οὓς φέρει μετ' αὐτοῦ.

Τὴν ἄμαξαν τοῦ βασιλέως ἀνερχομένην πρὸς τὰς κλεινὰς Ἀθήνας συνώδευεν ἄπειρον πλῆθος λαοῦ ἀνευφημοῦντος, παρηκολούθουν δὲ πλεῖσται ἄμαξαι. Τὴν 11 καὶ 1)2 π. μ. ὥραν ἐφθασαν εἰς τὰ παρὰ τῇ ἀγίᾳ Τριάδι ἐγηγεμέναι προπύλαια ἡ βασιλικὴ ἄμαξα, εἰς δὲ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ προσφιλοῦς ἡγεμόνος ἄπειρον πλῆθος λαοῦ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐπευφημήσεν ἐνθουσιῶδως. Ἡ βασιλικὴ ἄμαξα ἐστάθη ἐν τῷ μέσῳ τῆς εἰσόδου τῶν προπυλαίων καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς παρὰ τοῦ ἐκ δεξιῶν ἱσταμένου δημάρχου μετὰ τῶν εὐπατριδῶν Ἀθηναίων καὶ παροίκων τὰς ἐπὶ ἀργυροῦ δίσκου προσενεχθείσας δύο χρυσὰς κλεῖς τῆς Ἀκροπόλεως ὧν τὴν ἐγχείρισιν συνώδευσεν ὁ κ. Κουτσιάκης διὰ προσλαλίας. Ἀκολούθως δὲ τὰ ἐξ ἀριστερῶν ἱστάμενα κοράσια τῆς πρώτης δημοτικῆς σχολῆς μυρτοστέφανα λευχειμονοῦντα ἔψαλαν τὸν ὑπὸ τοῦ Παριζίνῃ τονισθέντα βασιλικὸν ὕμνον καὶ προσέφερον τῷ βασιλεῖ ἄνθινον στέφανον, ὃν ἡ Α. Μ. ἐδέξατο ἐκ τῆς χειρὸς τῆς κ. Μαριγούς Ἑμ. Κουτσιάκης. Ὁ βασιλεὺς εὐχαριστήσας τὸν δήμαρχον, τοὺς ἐν τέλει, τοὺς εὐπατρίδας καὶ πάντας τοὺς παρισταμένους ἐξηκολούθει τὴν πρὸς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὀμονοίας πορείαν του. Ἀπὸ τῶν προπυλαίων ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῶν ὁδῶν Πειραιῶς Αἰόλου καὶ Ἑρμοῦ ἦτο παρατεταγμένη ἡ ἐθνοφυλακὴ καὶ μετ' αὐτὴν ὁ στρατός. Ἡ βασιλικὴ ἄμαξα δὲν ἠδύνατο νὰ προχωρήσῃ ἐνεκα τοῦ συνωθούμενου καὶ ἐπευφημοῦντος πλήθους. Τὸ θέαμα κατέστη μαγευτικώτατον ἅμα εἰσελθόντος τοῦ βασιλέως εἰς τὴν πόλιν. Αἱ ζητωκραυγαὶ καὶ ἐπευφημίαι τοῦ περικυκλῶντος τὴν βασιλικὴν ἄμαξαν λαοῦ συνεχνοῦνται μετὰ τῶν τοῦ ἐπὶ τοὺς ἐξώστας ἐπικυβερνῶντος ὠραίου φύλου ἀπετέλουν συγκινητικωτάτην ἁρμονίαν. Ἀπασαί αἱ παρὰ ταῖς

δι' ὧν ἔμελλε νὰ διέλθῃ ἡ βασιλικὴ ἄμαξα ὁδοῖς οἰκίαι ἦσαν ἐστολισμέναι διὰ μύρων, ἀνθῶν, ἐριούχων, μεταξίνων καὶ ἄλλων ὑφασμάτων, καὶ διὰ διαφόρων ἐπιγραφῶν καὶ συμβόλων. Ἡ εἰκὼν τοῦ προσφιλοῦς Γεωργίου ἦτο πανταχοῦ ἀνηρτημένη καὶ διαφόροις ἀνθεσιν ἐστεφανωμένη. Τὸ ὠραῖον φύλον ἔρραινεν ἀνθη καὶ ἀρώματα ἐπὶ τοῦ διερχομένου καὶ μετὰ φαιδρότητος ἄμα καὶ συγκινήσεως χαϊρετῶντος βασιλέως. Τέλος ἡ βασιλικὴ ἄμαξα ἐφθασεν εἰς τὰ τῆς μητροπόλεως προπύλαια, ὅπου ὑπεδέξαντο τὴν Α. Μ. ὁ πρόεδρος τῆς ἱερᾶς συνόδου μετὰ τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ πάντων τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἐνδημούντων ἀρχιερέων, τῶν ἐφημερίων καὶ τῶν ἄλλων ἱερέων καὶ διακόνων, οἵτινες ἅπαντες ἐλαμπροφόρου καὶ ἐλαμπροδόφου. Μετὰ τὴν ψαλίσαν ἐκτενὴ δοξολογίαν ἐν τῷ ναῷ τῆς μητροπόλεως, ἐνθα ἦτο παρατεταγμένη ἡ φάλαγγς τοῦ πανεπιστημίου καὶ ὅπου παρῆσαν ἐκτὸς τῶν κυρίων πληρεξουσίων καὶ τῶν ἐν τέλει καὶ ἅπαν τὸ διπλωματικὸν σῶμα, ὁ μητροπολίτης ἀπήγγειλε σύντομον προσφώνησιν, ἡ δὲ Α. Μ. ἀπήλλθε πρὸς τ' ἀνάκτορα διὰ τῆς ἐρμαϊκῆς ὁδοῦ συνοδευομένη ὑπὸ πλήθους λαοῦ ἀνευφημοῦντος.

Εἰσελθὼν εἰς τὰ ἀνάκτορα ὁ βασιλεὺς μετὰ τῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς τῆς συνελεύσεως ἐξῆλθεν ἐπὶ τὸν ἐξώστην καὶ εὐχαρίστησε τὸν ζητωκραυγάζοντα λαόν, ὅστις ἀμέσως ἀνεχώρησεν ἀφ' οὗ τὴν Α. Μ. ν' ἀναπαυθῇ.

— Τὴν 3 πρὸς τὰς 4 μ.μ. ὦραν ὁ βασιλεὺς φορῶν ἐνδύματα πολιτικὰ καὶ πῖλον ὑψηλὸν ἐξῆλθεν εἰς περίπατον μέχρι τοῦ πολυγώνου καὶ ἐκεῖθεν μετέβη εἰς τὰ παρὰ τὴν ἀγίαν Τριάδα προπύλαια. Μετὰ τῆς Α. Μ. παρακολουθουμένης ὑπὸ ἀπείρου πλήθους ἀνευφημοῦντος συνεξῆλθον οἱ δύο δανοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ ὁ φρούραρχος τῶν ἀνακτόρων κ. Τριγκέτας. Τὴν βασιλικὴν ἄμαξαν συνόδευον ὁ κ. δήμαρχος μετ' ἀξιωματικῶν τῆς ἐθνοφυλακῆς. Περί λύχων ἀφᾶς ἡ Α. Μ. εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἀνάκτορα ἀνευφημμένη. Τὸ δὲ θέαμα τῆς ἐσπερινῆς φωτοχυσίας ἀδύνατον καὶ νὰ σκιαγραφηθῇ. Τὴν 9 πρὸς τὴν 10 μ.μ. ὦραν ἐξῆλθεν ἐκ δευτέρου πρὸς εὐχαρίστησιν τῆς ἀπλήστου περιεργείας τοῦ συνωθουμένου καὶ ζητωκραυγούντος περὶ τὰ ἀνάκτορα λαοῦ καὶ διελθὼν ἐν τῷ μέσῳ ζωηροτάτων ἀνευφημιῶν τὰς κεντρικωτέρας ὁδοὺς, ἐπανῆλθεν εἰς τὰ ἀνάκτορα. Ἡ μουσικὴ ἐξηκολούθει παιανίζουσα ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ συντάγματος.

Ὡς καὶ ἀρχόμενοι εἶπομεν εἶνε τῶν ἀδυνάτων ἀδύνατον νὰ περιγράψωμεν τὸν ἐνθουσιασμόν καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ προσφιλοῦς ἡγεμόνος. Ὁ ἐκτιμῶν τὴν ἐπουδαιότητα τῶν ἀξιοσημειωτῶν λόγων τοῦ βασιλέως, ἐπανειλημμένως διακηρύ-

ζαντος, ὅτι ἰσχύς του εἶνε ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ του καὶ ὅτι κυριώδη σκοπὸν προτίθεται νὰ κατστήσῃ τὴν Ἑλλάδα πρότυπον βασιλείου ἐν τῇ Ἀνατολῇ, δύναται εὐκόλως νὰ συμπληρώσῃ τὴν ἀτέλειαν τῆς περιγραφῆς ἡμῶν.

Ἡ προκήρυξις τοῦ βασιλέως.

Ἕλληνας!

Ἀναδύνων τὸν θρόνον, ἐφ' ὃν μὲ ἐκάλεσεν ἡ ψήφος ὑμῶν, αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην, ὅπως ἀπευθύνω ὑμῖν λόγους τινάς.

Οὔτε δεξιότητα οὔτε νοῦν δεδοκιμασμένον φέρω εἰς ὑμᾶς· προστόντα τοιαῦτα οὐδὲ νὰ προσδοκᾷτε ἡδύνασθε ἀπὸ τῆς ἡλικίας μου. Ἀλλ' ὅμως φέρω ὑμῖν πεποίθησιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰλικρινῇ, μετὰ βαθείας πίστεως εἰς τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ταυτότητα τῆς τύχης ἐμοῦ τε καὶ ὑμῶν. Ὑπόσχομαι ὑμῖν νὰ ἀφιερῶ τὴν ζωὴν μου σύμπασαν ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας ὑμῶν.

Ὁ μόνον θέλω σεβασθῇ καὶ τηρήσῃ εὐσυνειδήτως τοὺς νόμους ὑμῶν, καὶ πρὸ πάντων τὸ σύνταγμα, τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον τοῦ νέου ἐλληνικοῦ πολιτεύματος, ἀλλὰ θέλω σεβασθῇ καὶ θέλω ἀσκηθῇ ὅπως ἀγαπᾷ τοὺς θεσμοὺς ὑμῶν, τὰ ἥθη σας, τὴν γλῶσσαν ὑμῶν, πᾶν ὅ,τι ὑμεῖς αὐτοὶ λατρεύετε, ὡς ἤδη ἀγαπᾷ ὑμᾶς αὐτοὺς. Παρακαλέσω δὲ τοὺς ἀρίστους καὶ δεξιωτάτους τῶν παρ' ὑμῖν ἀνδρῶν, ἵνα συνταχθῶσι περὶ ἐμέ, χωρὶς νὰ ἐμβλέψωσιν εἰς προγενεστέρους πολιτικὰς διαφοράς· τῇ νοήμονι δὲ καὶ πεφωτισμένῃ συναγωγῇ αὐτῶν θέλω προσπαθῆσαι, ὅπως ἀναπτύξω τὰ παντοειδῆ ἀγαθὰ σπέρματα καὶ τοὺς ὕλικους πόρους, οὓς περιέχει ἡ ὠραία πατρίς ὑμῶν, πατρίς καὶ ἐμοῦ γενομένη ἐφεξῆς.

Σκοπὸς τῆς φιλοδοξίας μου ἔσται οὗτος νὰ καταστήσω τὴν Ἑλλάδα, ἐφ' ὅσον ἀπ' ἐμοῦ ἐξῆρτηται, πρότυπον βασιλείου ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Ὁ παντοδύναμος ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἀσθενείᾳ ἀναδεικνύμενος, χειραγωγῆσαι με ἐν ταῖς προσπάθειάις μου· εἴθε δὲ μηδέποτε ἐπιτρέψῃ, ὅπως λησμονήσω τὰς πανδήμους ὑποσχέσεις, ἃς σήμερον ἔδωκα ὑμῖν. Ἐπὶ τούτοις ἱκετεύω τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἵνα σκέπῃ ὑμᾶς ὑπὸ τὴν ἀγίαν καὶ σωτήριον σκέπην Αὐτοῦ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Ὅστις λέγει ὅ,τι γνωρίζει, ὅστις πράττει ὅ,τι δύναται, ὅστις δίδει ὅ,τι ἔχει — δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τίποτε περισσότερον.

Ἡ προσήνεια δίδει πλείονας φίλους ἢ ὁ πλοῦτος καὶ πλείονα πίστιν ἢ ἡ δύναμις.

Ἡ σκληροτάτη τιμωρία τῶν σφαλμάτων μας εἶνε ὅτι μᾶς φέρουσι σχεδὸν πάντοτε εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ κάμωμεν καὶ ἄλλα.